

[Ole Vig Jensen]

sådan løsning op, men det må vi så leve med.

(Kort bemærkning)

Grove (KF):

Hr. Ole Vig Jensen siger, at gældssaneringsloven er af afgørende betydning, og det har landbrugsorganisationerne også peget på. Men hr. Ole Vig Jensen glemmer én ting. De siger nemlig, at samtidig med skal vi have en gældsafsløsningsordning, ellers hjælper den ikke noget. Nu står hr. Ole Vig Jensen så og siger, at den kommer engang i 1983, hvis det udvalg, der bliver nedsat, kan finde ud af noget, hvis de radikale, socialdemokratiet og SF kan finde ud af noget – alt sammen tomme løfter. Der foreligger ikke noget på nuværende tidspunkt, og derfor vil der være masser af kreditorer, som siger: det kan vi ikke vente på, nu må vi køre løbet, og derfor vil der være tusindvis af landejendomme, der går på tvangsauktion i denne sommer og i dette efterår, mens de venter på en jordbankløsning. Jeg kunne godt lide at spørge hr. Ole Vig Jensen: da de radikale startede med deres jordbank, var det så egentlig ikke, for at staten skulle købe noget jord op til fordeling blandt indeklemte husmænd? Det, man taler om nu, er jo en helt anden ting. Det har intet med den gamle radikale idé at gøre. Nu skal man til at lave et nyt finansieringsinstitut. Dem har vi egentlig nok af. Vi skal bare bruge dem rigtigt.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg kan se, at hr. Ole Vig Jensen skal på talerstolen igen, og så vil jeg gerne spørge ham, om ikke der var mulighed for, at man fra radikal side kunne gøre rede for, hvorfor de 10 mia kr., som skulle ind i jordbanken, skal komme. Jeg tror, det har en vis interesse for de mennesker, der venter på, at der skal findes en løsning. Det er jo beklageligt og besynderligt at høre de radikale her i dag, når vi ved, hvordan vi har tryglet og bedt, indkaldt dem til møde, udsat den ene behandling efter den anden for at se, om de radikale dog ikke kunne besinde sig på at komme med forslag eller i det mindste støtte nogle af de forslag, som man fra firkløverpartierne har lagt frem.

Jeg tror, der er mange, der har svært ved at forstå, hvorfor man ikke kan komme igennem med bedre forslag, end det er tilfældet, og det tror jeg i særdeleshed skyldes, at forholdene desværre er sådan, at vi har 60 socialdemokratiske medlemmer, 21 socialistiske medlemmer og venstresocialisterne med 5 medlemmer, altså i alt 86 medlemmer, og vi mangler nogle få stykker, for at vi kan få et flertal for den rigtige løsning på en landbrugspolitik. Men det antal medlemmer, som skulle betyde et flertal for den rigtige løsning, findes altså hos de radikale, idet de har 9 medlemmer, og de støtter socialdemokratiet, SF og VS. Som følge deraf er det umuligt at komme igennem med en fornuftig landbrugspolitik, og det, vi må sige til landmændene i morgen, når vi skal ud på grundlovs møderne, er, at de radikale alene bærer ansvaret for, at vi ikke fik en ordentlig landbrugspolitik igennem.

(Kort bemærkning).

Tang Sørensen (FP):

Jeg vil gerne knytte nogle kommentarer til hr. Ole Vig Jensens forundring over, at der var partier, der ville undlade at stemme, og der var nok også forundring over, at der var partier, der ville stemme imod. Den forundring var måske ikke så stor.

Det, der er årsagen til, at en række partier her i folketinget efterhånden vender sig imod en udvidelse af gældssaneringsloven, og at der er en meget, meget bastant modstand i landbruget i dag imod en udvidelse af gældssaneringsloven, er, at det, der skal følge gældssaneringsloven op, ikke eksisterer. Nu siger hr. Ole Vig Jensen – jeg tror, det var en fortalelse – at vi trænger til en jordreform. Vi trænger ikke til nogen jordreform, vi trænger til noget kapital i landbruget og en rentefod, som landbruget kan leve med, og her vil en jordbank af en eller anden karakter, som man fra radikal side forestiller sig, ikke hjælpe.

Den jordbanktanke, som man fra radikal side forsøger at kaste sig op på, er der så mange uafklarede spørgsmål i, at ingen, hverken i landbruget eller hos landbrugets kreditorer, i dag kan have nogen som helst tillid til, at en eventuel jordbank, der bliver indført i 1983, vil medvirke til at løse landbrugets krise, og det er vel årsagen til, at